

ИТАЛИАНСКИТЕ ПРЕВОДИ НА ЯВОРОВ

Даниела ди Сора, Пиза

По различни причини Италия твърде късно обръща поглед към славянските литератури като цяло и към българската в частност. Първата българска книга в превод на италиански се появява едва през 1913 г. и е дело на Доменико Чамполи. В нея са представени 88 български народни песни¹, чийто директен превод от български, обаче, няколко години по-късно ще бъде подложен на съмнение от страна на видния българист Енрико Дамиани².

Името на Яворов се появява за пръв път в Италия едва през 1925 г. През тази година излиза отделен брой на сп. "Rivista di cultura", изцяло посветен на българската поезия. В предговора Е. Дамиани подчертава, че "при крайно оскъдните даже и днес познания за България изобщо и за българската литература в частност, този брой си поставя за цел да запълни една истинска празнина в нашата обща литературна култура"³. Подборът на стихотворенията е много добър и богат: на италианския читател се предлагат стихотворения от Христо Ботев, Иван Вазов, Пенчо Славейков, Пейо Яво-

1. D. Ciampoli, *Canti popolari bulgari*. Lanciano 1913.

2. «Il testo italiano è buono in complesso e, per quel poco che ci è stato possibile controllare, sembra abbastanza fedele all'originale bulgaro. Ciò non basta peraltro a risolvere il dubbio se il compilatore abbia realmente tradotto quei canti dal testo originario o non si sia valso piuttosto d'una buona traduzione in altre lingue. Poiché, se il traduttore avesse conosciuto realmente la lingua bulgara, non si saprebbe come spiegare la stragrande abbondanza di errori nella trascrizione dei versi bulgari...» («Италианският текст като цяло е добър и, доколкото ни беше възможно да проверим, изглежда достатъчно верен на българския оригинал. Това, обаче, не ни дава основание да отстраним съмнението дали съставителят наистина е превел тези песни директно от оригиналния текст или, по-скоро, се е възползвал от някой добър превод на друг език. Ако преводачът наистина знаеше български, не бихме могли да си обясним голямото изобилие на грешки в транскрипцията на българските стихове...») - in: Rivista di cultura, Roma 1925, fasc. 3-4, p. 155.

3. «Nella scarsissima conoscenza che si ha anche oggi in Italia delle cose di Bulgaria in generale e della sua letteratura in particolare, questo fascicolo si propone di colmare una vera e propria lacuna nella nostra cultura letteraria.» - in: Rivista di cultura, Roma 1925, fasc. 3-4, p. 61.